

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 90/2018-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. júna 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Petra Brňáka a Milana Ľalíka prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], zastúpenej advokátkou JUDr. Libušou Dočkalovou, advokátska kancelária, Lachova 32, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 292/2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČNÝ ZNAČENIE] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 292/2011 porušené boli.

2. Okresnému súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 292/2011 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré j e jej Okresný súd Pezinok p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 488,13 € (slovom štyristoosemdesiatosem eur a trinásť centov), ktorú j e Okresný súd Pezinok p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne, advokátky JUDr. Libuše Dočkalovej, advokátska kancelária, Lachova 32, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 90/2018-12 z 28. marca 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej „s'ťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 292/2011 (ďalej aj „napadnuté konanie okresného súdu“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka ako žalobkyňa podala 3. novembra 2011 na okresnom súde žalobu „na vrátenie daru“ (lesné pozemky a orná pôda v katastrálnom území obce [REDAKOVANÉ] darované svojmu synovi, pozn.). Hoci okresný súd nariadil niekoľko pojednávaní a vo veci samej rozhodol rozsudkom ešte 6. októbra 2016, spis predložil krajskému súdu na rozhodnutie o jej odvolaní doručenom okresnému súdu 20. januára 2017 až na základe jej sťažnosti na zbytočné prietahy doručenej predsedovi okresného súdu 12. februára 2018. Okresný súd uznal jej sťažnosť za dôvodnú.

3. Dôvodom podania sťažnosti sťažovateľky je skutočnosť, že napadnuté konanie nie je ešte stále právoplatne skončené a postup okresného súdu v jej veci signalizuje, že došlo aj k zbytočným prietahom. V danej veci okresný súd nepostupuje podľa sťažovateľky tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, hoci konanie trvá už viac ako 6 rokov.

4. Na základe uvedeného sťažovateľka ústavnému súdu navrhla, aby nálezom rozhodol, že jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní porušené bolo. Okrem toho sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 2 000 € a náhrady trov konania.

5.1 Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrila za okresný súd jeho podpredsedníčka listom sp. zn. Spr. 70/18 z 24. apríla 2018, v ktorom uviedla:

„... žaloba bola tunajšiemu súdu doručená dňa 03.11.2011, vec bola pridelená do súdneho oddelenia 4C, kde zákonnou sudkyňou je JUDr. Ingrid Daxner. Spis bol opakovane prerozdelený do iných súdnych oddelení, z dôvodu opakovaných dočasných práceneschopností sudkyne, v trvaní viac ako 6 týždňov. Vec bola napokon vrátená sudkyňi do jej súdneho oddelenia, pričom sudkyňa vo veci rozsudkom rozhodla dňa 06.10.2016, č. k. 4C 292/2011-275. Rozsudok bol právnej zástupkyňi sťažovateľky doručený dňa 09.01.2017, ktorá podala vo veci odvolanie. Spis bol Krajskému súdu v Bratislave predložený na odvolanie dňa 06.11.2017. Odvolací súd vrátil vec bez rozhodnutia tunajšiemu súdu, pre procesné nedostatky v doručovaní. Spis bol opätovne predložený Krajskému súdu

v Bratislave na rozhodnutie v marci 2018, potom, ako bola vybavená sťažnosť adresovaná do rúk predsedu súdu.

... Vec nie je skutkovo, či právne zložitá, patrí do štandardnej agendy okresných súdov, na úseku občiansko-právnom. Prieťahy v konaní boli spôsobené po

- a/ opakovanou a dlhodobou PN sudkyne a následným prerozdelením spisov,
- b/ nedostatočným obsadením miesta asistentky senátu.

... Konanie trvá 7 rokov. Prieťahy boli konštatované najmä v súvislosti s predkladaním spisu na Krajský súd v Bratislave, v súvislosti s rozhodnutím o odvolaní...

Prehľad procesných úkonov vykonaných vo veci 4C 292/2011 [REDAKOVANÉ] c/a [REDAKOVANÉ] o vrátenie daru

3.11.2011 nápad veci

4.11.2011 uznesenie o odstránení väd podania (pokyn pre VSÚ - rozhodnúť o žiadosti o oslobodení SP)

24.11.2011 doručenie podania žalobkyňou na nariadenie PO

24.11.2011 rozhodnutie o PO

21.12.2011 podala žalobkyňa odvolanie...

19.3.2012 do 27.4.2012 spis sa nachádzal na odvolacom súde

30.4.2012 predložený zákonnej sudkyňi (po PN) doručovanie uznesenia žalobkyňi....

25.9.2012 pojednávanie odročené zastupujúcim sudcom na TP 15.1.2013

15.1.2013 pojednávanie (odročené na TP 7.3.2013)

7.3.2013 pojednávanie (odročené na neurčito)

15.7.2013 predložený zákonnej sudkyňi

2.9.2013 do 29.9.2013 dočasne PN a od 1.10.2014 dlhodobo PN až do 2.6.2014...

9.9.2014 pojednávanie (odročené na 9.10.2014)...

23.9.2014 doručené podanie žalobkyňou (doplnenie návrhu)

22.1.2015 pojednávanie (odročené na TP 17.3.2015)

2.2.2015 do 1.5.2015 dlhodobo PN zákonnej sudkyňi

1.4.2015 do 4.5.2015 prerozdelené oddelenie (zákonným sudcom vo veci JUDr. Krchníková)

2.6.2015 pojednávanie (odročené na 10.9.2015)

10.9.2015 pojednávanie (odročené na 26.11.2015)

26.11.2015 pojednávanie (odročené na 1.3.2016)
1.3.2016 termín zmenený zákonnou sudkyňou na TP 17.3.2016
24.5.2016 pojednávanie (odročené na TP 6.10.2016)
6.10.2016 rozhodnuté vo veci samej
6.11.2016 predseda súdu rozhodol o predĺžení lehoty na vypracovanie Rozsudku do 6.12.2016
6.12.2016 rozhodnutie odovzdané do spisovej kancelárie - expedované Asistentkou senátu 12.12.2016
8.2.2017 predložený spis zákonnej sudkyňi s odvolaním žalobkyne
8.2.2017 úprava zákonnej sudkyňi (doručovanie odvolania)
2.6.2017 zrealizovaná úprava sudkyňi
12.10.2017 vyhotovená predkladacia správa zákonnou sudkyňou
27.10.2017 doručené súdu vyjadrenie PZ žalobkyne
6.11.2017 zaslaný na KS v BA
21.11.2017 vrátený spis z KS v BA (odstránenie vytknutých vád odvolacím súdom)
22.11.2017 pokyn zákonnej sudkyne (odstránenie vád)
19.1.2018 predložený zákonnej sudkyňi (vypracovanie doplňujúcej predkladacej správy)
4.4.2018 spis zaslaný na KS v BA. “

5.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom vyjadrení doručenom ústavnému súdu 24. mája 2018 k stanovisku okresného súdu okrem iného uviedla:

«... K vyjadreniu Okresného súdu Pezinok číslo Spr. 70/18 zo dňa 24.4.2018 uvádzame, že ho berieme na vedomie, nakoľko sa ním potvrdzuje fakt, že dĺžka konania bola neprímeraná, prieťahy boli spôsobené subjektívnymi dôvodmi na strane súdu, žiadne prieťahy spôsobené sťažovateľkou sa neuvádzajú, čo je právne významné pre posúdenie jej návrhu.

K vyjadreniu zákonného sudcu číslo 1 Spr. V/10/201 8 zo dňa 13.2.2018 k sťažnosti žalobkyne zo dňa 12.2.2018, adresovanému predsedovi Okresného súdu Pezinok, v ktorej uvádza, že i keď samotná dĺžka doterajšieho konania nie je primeraná, sťažnosť (str. 6) je

skreslená, uvádzame, že s týmto názorom nesúhlasíme. Namietame tvrdenie zákonného sudcu, že k dĺžke konania prispela o.i. aj samotná žalobkyňa.

Žalobu a žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov sťažovateľka podala na súd v ten istý deň (3.11.2011), pričom tento postup jej nemožno vyčítať ako nezaplatenie súdneho poplatku splatného podaním žaloby. Uplatnenie oslobodenia od súdnych poplatkov aj odvolanie proti uzneseniu, ktorým súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nevyhovel, vrátane doplnenia návrhu, patria k riadnym prostriedkom slúžiacim na realizáciu procesných oprávnení, a nepovažujú sa za prekážky na strane účastníka v postupe konania.

Sťažovateľka namieta, že o.i. k dĺžke konania prispela aj týmto spôsobom: „nepripravenosť na výsluch“ sťažovateľky a „nedostavenie sa na pojednávanie na realizovanie jej výsluchu“.

Ako vyplýva zo žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov sťažovateľka je síce občianka s ťažkým zdravotným postihnutím (zle vidí a počuje), ale má právo na rešpektovanie svojej fyzickej a duševnej integrity na rovnakom základe, a teda jej zdravotný stav vyžaduje zohľadnenie odlišnosti pri rovnosti príležitosti. Sťažovateľka založila do súdneho spisu viaceré lekárske správy, ktoré svedčia o jej zdravotnom postihnutí a preukaz ZŤP [REDAKOVANÉ] zo dňa 16.9.2005.

Podľa bodu 1 čl. 13 Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím: Zmluvné štáty zabezpečia pre osoby so zdravotným postihnutím účinný prístup k spravodlivosti na rovnakom základe s ostatnými, a to aj poskytnutím procesných a veku primeraných úprav s cieľom uľahčiť im účinné plnenie ich úlohy priamych a nepriamych účastníkov, vrátane úlohy svedkov, vo všetkých súdnych konaniach, a to aj vo fáze vyšetrovania a predbežného konania.

Súd pristúpil k výsluchu sťažovateľky na pojednávaní dňa 15.1.2013. K prerušeniu výsluchu a odročeniu pojednávania došlo potom, čo zákonná sudkyňa do zápisnice zaprotokolovala, že: Do výsluchu opätovne napriek upozorneniu súdu, že súd kladie otázky N na skutkové okolnosti PZN zasahuje do výsluchu. Právna zástupkyňa upozorňovala na to, že žalobkyňa je osobou ťažko zdravotne postihnutou a vyžaduje hendikepu primeraný prístup, teda zreteľne a jasne formulované otázky. Tento fakt vyvracia tvrdenie

o nepripravenosti žalobkyne na výsluch, ale potvrdzuje, že žalobkyňa nerozumela kladeným otázkam.

Pojednávajúce nariadené na deň 7.3.2013 bolo odročené pre neprítomnosť žalobkyne pre náhle zhoršenie zdravotného stavu, pričom súd rozhodol, že urobí dopyt na ošetrojúceho lekára za účelom zistenia, či jej účasť na pojednávaní a výsluch účastníka je možný.

Na pojednávaní dňa 22.1.2015 súd položil žalobkyňi otázku, či bolo alebo je vedené konanie o obmedzenie jej spôsobilosti, alebo či má nejaké psychiatrické problémy, na čo sťažovateľka uviedla: Nie, mám problémy so srdcom. Právna zástupkyňa žalobkyne jej potom položila doplňujúce otázky. Na otázku ako vidíte a počujete, sťažovateľka uviedla: Zle, som poloslepá, nevidím dobre, polohluchá a na otázku, či používa nejaké zdravotné pomôcky, uviedla: Strojček do ucha a okuliare.

Sťažovateľka sa zúčastnila všetkých pojednávaní, ktoré boli vytýčené okrem jedného, a v danom prípade išlo o ospravedlniteľný dôvod.

Z vyjadrenia číslo 1 Spr. V/10/2018 zo dňa 13.2.2018 je zrejmé, že na priebeh konania mala zásadný vplyv opakovaná a dlhodobá práceneschopnosť zákonnej sudkyne a opakované prerozdeľovanie spisov.

Omyl súdu v čase pojednávania vytýčeného na deň 17.3.2016 o 10,00 hod., ktorý mal za následok zrušenie termínu pojednávania, nie je možné hodnotiť tak, že sa pre povinnosti právnych zástupcov konanie neuskutočnilo (str. 5). V zásade išlo o nesprávny postup súdu, ktorým sa účastníkom odňala možnosť konať pred súdom. Účastníci majú právo byť riadne a včas upovedomení o dátume, čase a mieste uskutočnenia pojednávania, a to tak, aby o ňom nemohli vzniknúť žiadne pochybnosti. V danom prípade je preto nepodstatné, či sa právni zástupcovia mohli alebo nemohli zúčastniť pojednávania o 3 hodiny neskôr pre plnenie iných pracovných povinností ako uvádza zákonná sudkyňa, podstatná je tá skutočnosť, že im nevznikla povinnosť zúčastniť sa pojednávania v inom čase, o ktorom neboli riadne upovedomení.

Na základe vyššie uvedeného sťažovateľka má za to, že jej návrh je dôvodný, a preto navrhuje, aby jej Ústavný súd SR vyhovel.»

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

7. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

9. Ústavný súd si pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vo vzťahu k právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, t. j. v obsahu týchto práv podľa názoru ústavného súdu nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 28/01).

10. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

11. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádzala predtým z niektorých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (a to § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1), ktorý platil do 30. júna 2016, a v súčasnosti vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP⁶). V zmysle čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, a v zmysle § 157 ods. 1 CSP súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

12. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria považuje ústavný súd aj povahu prerokúvanej veci. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

12.1 V súvislosti s prvým kritériom „zložitost' veci“ ústavný súd posudzované konanie, ktorého predmetom je vrátenie daru, nepovažuje za právne ani skutkovo zložité, metodika postupu súdov v týchto veciach je jasná a podporená stabilizovanou judikatúrou. Zložitosti prejednávanej veci nenasvedčuje ani charakter okresným súdom vykonaných procesných úkonov (obdobne I. ÚS 112/2016).

12.2 Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníčky posudzovaného konania (strany sporu), ústavný súd v jej správaní nezistil žiadnu takú skutočnosť, ktorá by prispela k predĺženiu konania.

13. Z uvedeného je zrejmé, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (pozri bod 1 výroku tohto rozhodnutia). Uvedenú skutočnosť nerozporuje ani samotný odporca (pozri bod 5.1), na dôvody ktoré ústavný súd v ďalšom poukazuje. Už len samotný fakt, že konanie u odporcu trvalo (pred predložením veci odvolaciemu súdu) takmer 7 rokov, je dostačujúci na záver o neprimeranej dĺžke konania, čím je naplnená aj ústavná dimenzia priet'ahov v súdnom konaní.

III.

14. V nadväznosti na výrok uvedený v bode 1 a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 292/2011 bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto nálezu) – ak odvolací súd zruší predmetný rozsudok okresného súdu zo 6. októbra 2016, ktorým zamietol žalobu sťažovateľky o vrátenie daru, a vec mu vráti na ďalšie konanie.

15. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

16. Sťažovateľka sa domáhala priznania jej primeraného finančného zadosťučinenia v sume 2 000 € s ohľadom na dĺžku nečinnosti okresného súdu.

17. Vzhľadom na okolnosti danej veci vyplývajúce z tohto nálezu ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitostí v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľku dostatočným zadosťučinením, preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie v sume 1 500 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia. Vo zvyšnej časti tak jej žiadosti v bode 16 nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

18. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

19. Ústavný súd napokon priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jej právneho zastúpenia advokátkou, ktorá si uplatnila nárok na ich úhradu v celkovej sume 488,13 €. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2018 je 153,50 € a hodnota režijného paušálu je 9,21 €. S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľke nárok na úhradu trov za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2018 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súde, vyjadrenie k stanovisku okresného súdu) v celkovej sume 488,13 € vrátane režijného paušálu, tak ako to je uvedené v bode 4 tohto rozhodnutia.

20. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu (čl. 133 ústavy).

V Košiciach 25. júna 2018